Úvaha: existujú napriek nekonečnej kvantitatívnej a kvalitatívnej rôznorodosti súcien vlastnosti, ktoré majú atributívnu povahu? (viď úsilie a snahy filozofov o ich nájdenie a následne definovanie)

ldf.: atribút lat. – podstatná, trvalá, základná neoddeliteľná vlastnosť predmetu, bez ktorej nemôže predmet ani jestvovať, ani byť myslenýl

ATRIBÚCIE VŠETKÝCH ŠTRUKTÚR A CELEJ HIERARCHIE MATERIÁLNYCH ŠTRUKTÚR (k dnešnému dňu!): POHYB, PRIESTOR, ČAS, SYSTÉM, ŠTRUKTÚRA

POHYB

KAŽDÝ MATERIÁLNY OBJEKT EXISTUJE VĎAKA VZÁJOMNÉMU PÔSOBENIU TVORIACICH HO ELEMENTOV.

ŠTRUKTUROVANOSŤ HMOTY, EXISTENCIA RÔZNORODÝCH MATERIÁLNYCH SYSTÉMOV PREDPOKLADÁ VZÁJOMNÉ PÔSOBENIE MINIMÁLNE DVOJAKÉHO TYPU:

VNÚTORNÉ (MEDZI VNÚTORNÝMI ELEMENTMI) A VONKAJŠIE (MEDZI OBJEKTOM A PROSTREDÍM)

(ATÓM EXISTUJE POTIAĽ, POKIAĽ PREBIEHA URČITÉ VZÁJOMNÉ PÔSOBENIE MEDZI JADROM A ELEKTRÓNMI TVORIACIMI JEHO OBAL, ŽIVÝ ORGANIZMUS EXISTUJE POTIAĽ, POKIAĽ EXISTUJE URČITÉ VZÁJOMNÉ PÔSOBENIE MEDZI JEHO ORGÁNMI A MEDZI NÍM A VONKAJŠÍM SVETOM....)

KAŽDÝ POHYB JE ZMENA (OD ZMIEN NA ELEMENTÁRNEJ ÚROVNI AŽ PO ROZPÍNANIE VESMÍRU). POHYB ZÁROVEŇ CHÁPEME AJ AKO *MECHANICKÉ* PREMIESTŇOVANIE.

KAŽDÝ OBJEKT EXISTUJE IBA VTEDY, AK V ŇOM (A V INTERAKCII S OKOLÍM) PREBIEHAJÚ URČITÉ TYPY POHYBOV (ZMIEN)!

V DEJINÁCH:

PRINCIPIÁLNA OTÁZKA:

POHYB JE <u>VNÚTORNÉ IMANENTNÝ LÁTKE, HMOTE, alebo JE</u> DO NEJ VNÁŠANÝ ZVONKU!?

<u>(v tejto súvislosti zopakovať</u> napr. panta rei – Herakleitos, nature causa sui – Spinoza, Hegel) = dialektika, + koncepty, ktoré predpokladajú činný princíp (metafyzika), napr. Aristoteles (látka je pasívna, forma je aktívna), sv.Augustín, T.Akvinský a pod.)

ŠPECIFICKÉ MIESTO V ÚVAHÁCH O POHYBE PRINÁLEŽÍ ELEATOM! (o čom sú Zenónove apórie?)

• Zopakovať projekty označované za mechanistické!!!

Pohyb chápaný ako zmena umožňuje uvažovať o kvalitatívnych odlišnostiach z pohľadu nositeľov týchto zmien!

HEGEL – PROTI POKUSOM O MECHANISTICKO - REDUKCIONISTICKÝ VÝKLAD SVETA = KLASIFIKÁCIA FORIEM POHYBU:

1. MECHANICKÝ POHYB: A/ NEBESKÝ

B/POZEMSKÝ

2. CHEMIZMUS: A/ POHYB MOLEKÚL –

CHEMICKÝ POHYB

B/ POHYB ATÓMOV -

FYZIKÁLNY POHYB

3. ORGANIZMUS: A/ RASTLINA

B/ ŽIVOČÍCH

F.ENGELS:

```
SOCIÁLNY

(ČLOVEK)

BIOLOGICKÝ

(BIELKOVINA)

CHEMICKÝ

(MOLEKULA)

FYZIKÁLNY

(ATÓM)

MECHANICKÝ

(MASA)
```

SÚČASNOSŤ (s využitím výstupov z vedeckého poznania sveta): na každej úrovni organizácie hmoty nachádzame špecifické zmeny (pohyby), ktoré neevidujeme na iných úrovniach. Aktuálna je otázka redukcie – t.j. prejavenia a využitia zmien na nižších úrovniach pri vysvetlení vlastností úrovní vyšších. (z histórie: Clausius, Thomson – koncepcia tepelnej smrti vesmíru – ignoruje kvalitatívnu odlišnosť foriem pohybu)

Stupeň intenzívnosti pohybu charakterizuje energia

Pojmy: informácia = miera (stupeň) usporiadanosti pohybov entropia = miera (stupeň) neusporiadanosti pohybov

INTERAKCIE (stav k dnešnému dňu!):

- SILNÉ
- SLABÉ
- ELEKTROMAGNETICKÉ
- GRAVITAČNÉ

Problém povahy zmien, resp. zákonitej povahy vývoja. (?myslitelia, ktorí otvárali tému o zákonoch a zákonitostiach vývoja – napr. Hegel, A.Comte a ďalší?)

<u>VÝVOJ = VÝSLEDNÝ EFEKT VŠETKÝCH ZMIEN USKUTOČŇUJÚCICH SA</u> V SYSTÉME.

(JEHO GRAFICKÉ VYJADRENIE MÔŽE MAŤ PODOBU VZOSTUPNÚ, ZOSTUPNÚ, HORIZONTÁLNU)

STÁLOSŤ JE V SÚČASNOSTI ZBAVENÁ ŠPEKULÁCIÍ: V ÚVAHÁCH O <u>STÁLOSTI</u> POKÚŠAME SA ODHALIŤ <u>INVARIANTY,</u> T.J. RELATÍVNE STÁLE ŠTRUKTÚRY, NAPR. V PODOBE PRÍRODNÝCH FYZIKÁLNYCH ZÁKONOV.

Predovšetkým pod vplyvom vedeckého poznania a jeho filozofickej reflexie sa "uchytila" myšlienka *nevyčerpateľnosti* hmoty a filozofia po tejto "predmetovej redukcii" sa začala orientovať na **odhalenie najvšeobecnejších princípov organizácie bytia**.

SVET ODHAĽUJEME AKO **SYSTÉMOVO ORGANIZOVANÝ**. TO ZNAMENÁ, ŽE KAŽDÝ OBJEKT CHÁPEME AKO CELISTVOSŤ, PRE KTORÚ SÚ CHARAKTERISTICKÉ URČITÉ PRVKY A ICH VZÁJOMNÉ VZŤAHY = SYSTÉM (makroteleso je systémom molekúl, molekuly sú systémom atómov ..., živé organizmy sú systémom buniek, bunky systémom bunečných štruktúr – S(M,R))

Vo svete vzájomných vzťahov a pôsobení predmetov a ich premien sa niektoré vlastnosti menia, niektoré zachovávajú, čo je podmienkou zachovania systému. Tie, ktoré sa zachovávajú majú formu INVARIANTOV (sú iba **relatívne stále**, nemeniace sa pri variáciách systému).

Relatívne stále vzťahy a súvislosti medzi elementmi systému vytvárajú jeho **štruktúru**.

"ŠTRUKTÚRA" = odhalené invarianty

Odhalené štruktúry nám umožňujú naznačiť určitú hierarchiu NB: nechápeme ju však ako náčrt vzťahov podradenosti a nadradenosti!!!

